

جواب سؤال «فاتو» نیست!

روزنامه وطن‌امروز در شماره ۵ دیروز خود نوشت: طبق گزارش منابع غربی، مقامات ارشد دولت زلنسکی قرار است

این هفته مذاکرات خود را با واشنگتن برای ارائه تضمین‌های امنیتی به اوکراین تا تحقق کامل فرایند پیوستن این کشور به ناتو آغاز کنند. این مذاکرات در حالی آغاز می‌شود که در جریان برگزاری نشست سران ناتو در لیتوانی، زمان مشخصی برای عضویت اوکراین در پیمان آتلانتیک‌شمالی ارائه نشد و صرفاً موضوع تشکیل کمیته مشترک «ناتو-اوکراین» با هدف هم‌افزایی در ابعاد امنیتی و سیاسی مربوط به صحنه نبرد فعلی، مورد توجه و تصویب قرار گرفت. مقامات اوکراینی و البته رسانه‌های غرب، کماکان داستان پردازی جالبی در باره مذاکرات امنیتی جدید کی‌یف-واشنگتن و خروجی این مذاکرات به میان می‌آورند. خبرگزاری رویترز در این باره می‌نویسد: «تضمین‌های امنیتی برای اوکراین، تعهدات ملموس و بلندمدتی خواهد بود که توانایی اوکراین را برای شکست دادن و مهار تجاوز روسیه در آینده تضمین خواهد کرد. این تضمین‌ها تا زمانی که عضویت اوکراین در ناتو محقق نشود، قابل اجرا خواهد بود.» رمزگشایی از موارد فوق چندان پیچیده نیست. نخستین موضوعی که فوراً به ذهن خطور می‌کند، مربوط به جایگزینی «تضمین‌های امنیتی» با «عضویت در ناتو» است. به عبارت بهتر، زلنسکی و همراهانش در کی‌یف پذیرفته‌اند نه تنها در دوران جنگ، بلکه در دوران صلح نیز دیگر عملاً شانس‌ی برای عضویت اوکراین در پیمان آتلانتیک شمالی وجود ندارد. در چنین شرایطی آغاز مذاکرات جدید کی‌یف-واشنگتن، معنایی جز افول سطح مطالبات کی‌یف از غرب، آن هم پس از گذشت ۱/۵ سال از آغاز نبرد ندارد.

۲سال آواربرداری از سوءمدیریت دولت قبل

روزنامه کیهان در یادداشتی به بهانه از رزایی عملکرد دو ساله دولت نوشت: فهرست بلند موفقیتهای دولت سیزدهم، مانع دین‌ضعفا و آسیب‌هایست. زحمات و خدمات چشمگیر در آواربرداری از سوءمدیریت دولت قبل و جبران بسیاری از ناترزی‌ها، به جای خود محفوظ و مشکور، اما نباید غفلت شود که هدف نهایی، شریین شدن کام مردم به ویژه طبقات مستضعف از جرعه زال عدالت و همچنین زمینه‌سازی برای استقرار احکام الهی است. مهم‌تر از رشد و رونق اقتصاد، تبعیض‌زدایی از برخی روندهای به ارث رسیده است. مبارزه با تبعیضات و ارت‌ها، به اندازه فعالیت‌های ایجابی برای رونق اقتصاد و افزایش درآمدهای عمومی اهمیت دارد، بلکه مهم‌تر است. رونق اقتصاد، ابزار است و هدف نهایی، عدالت اجتماعی است. برای تأمین این هدف، باید قاطعانه با دو طیف «رانت‌طلب» و «جریان معاند همسو با دشمن در عرصه‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی» مبارزه کرد. نویسنده با بیان اینکه برخی مؤسسات و شرکتهای پردرآمد در دوره عرصه عمومی دولتی، همچنان در اختیار مدیران ناهمسو با مواضع عدالت‌خواهانه دولت و انقلاب اسلامی قرار دارند، نوشت: باید ریشه این بدبختان و زال‌وفستی برآمده از شرافقتی غرب‌گرا را خشکاند. کیهان ادامه داده است: موضوع مهم دیگر، تأمین امنیت اخلاقی و آسایش روانی جامعه و رشد فضایی انسانی است. دانشگاه‌های غرب‌گرا که مدیران بدون تأمین قانونمندی، مسئولیت‌پذیری و سلامت در حوزه‌های پردازش افکار عمومی، ادعا کنند در تراز مسئولیت در جمهوری اسلامی کار می‌کنند، نقش وزر زانخانه‌های ارشاد، از تباطات، علوم و آموزش و پرورش منحصر‌فرد است. نه به آن سیاست‌زدگی استخوان و دشمنان انقلاب است. از همین منظر هم است که شبکه‌های نفوذ، تحریف و معارضه، مجال فعالیت افسار گسیخته و حتی تأمین مالی از سوی برخی مؤسسات و شرکتهای بزرگ را پیدای می‌کنند.

جنگ ساختی و رسالت خبرنگار

روزنامه جام‌جم به بهانه ۱۷ مرداد روز خبرنگار در یادداشتی نوشت: بی تردید، اهالی نگر و خبرنگاران در بستر جهاد

تیبیین به گونه‌ای شفاف و بی‌برده، تصویر صحیح از ایران قوی و مقتدر را به جامعه داخلی و جهانی تیبیین و به نمایش می‌گذارند. تا کام گذاشتن جریان تحریف و مقابله با امواج سیاه‌نمایی و خط مسومم بن‌بست‌نگاری جریان رسانه‌های معاند نسبت به شئون کشورمان، از جمله مأموریت خبرنگاران است و باید در این راستا پیش‌تازانه به خط‌شکنی بپردازند. بدیهی است اهالی ساخت خبر، دیدبان و پایشگر جامعه در برابر هجوم دشمنند و در بستر راهبردی‌رسانی موقوع، تحلیل و گامی‌بخشی آنان است که در برابر شبهه‌افکنی‌ها و تشکیک‌سازی‌های دشمن، دژهای جهاد تبیین‌رست و استوار می‌شوند. نویسنده اضافه کرد است: ناگفته‌نیادست خبرنگار، تعهد دارد تا مفرزه‌فته‌های فکری را تبیین و از وسعت یافتن آن جلوگیری کند. از این‌جنگداز است که اقدام در تولید روایت اول، هدف اصلی این حرفه تلقی شده و مأموریت‌هاین دقیق و هدفمند تعریف می‌شود. توجه به ظرفیت‌های راهبردی کشور، اهتمام به تبیین بایسته‌های گام دوم انقلاب، ترسیم خشک‌خطی‌های عرصه اقتصاد مقاومتی، ترویج اخبار امیدافزین و نشاط‌آور، تعمیق امید و ایمان در میان جامعه خاصه نسل‌های جوان و توانمندی‌های نظام به سرمایه‌اجتماعی از جمله پاید‌ها و اهداف مهم دیگر است که اهتمام عرصه خبری، تحلیل و تبیینی را می‌طلبد. مقابله با وارونه‌نمایی‌های دشمن و خشتی کردن نسل‌سازی رسانه‌های معاند در جهت دوقطبی‌سازی کاذب و انقطاع نسل‌ها، امر خطیر دیگری است که جامعه خبری در بستر اغتشاشات ۱۴۰۱ از آن سربلند بیرون آمد و نسبت به آینده نیز هویشاری خود را به رخ می‌کشد.

بر خون درد یادگاری نویسد

روزنامه همشهری در یادداشت دیروز خود به بهانه وقوع برخی حوادث تلخ در شهر تهران طی چند روز گذشته از جمله زلزله ساختمانی در منطقه

خلازیر نوشت: در میانه این سختی‌ها، جنس دیگری از دشواری‌ها و آزارها رخ نموده است. مدیریت فعلی شهر تهران (شهرداری و شورای شهر) از پس ماه‌ها تلاش و اقدام، به فصولی تازه از عملیات روانی فرآخوانده شده است تا در توفانی از لایه‌های سنگین جنگ‌شناختی، اماج حملات بی‌دردی رسانه‌ای و تبلیغی قرار گیرد تا احتمالاً به دنبال آن برای پیمودن ادامه راه، به تلاطم، تزلزل و تردید دچار شود. نویسنده اضافه کرده است: به آنکه معتقد باشیم همه نقد‌ها علیه شهرداری تهران مشمول عملیات بهانه‌جویانه رسانه‌ای است، نه‌ا‌هرگز که قطعاً نقد‌های مسلحانه و دلسوزانه‌ای وجود دارد که به دنبال ترمیم نقص‌ها و جبران قصور‌هاست، ولی نمی‌توان آن‌کرد کار بخشی از نقد‌ها جز از منظر عملیات روانی قابل تحلیل و تفسیر نیست؛ نقد‌هایی که از پس هر حادثه، به تندی و تلخی به آسمان رسانه برمی‌خیزد و همچون دودی سیاه و سیوزان، نگاه ناظران را نسبت به حقایق و زحمات، منحرف می‌سازد. گویی عده‌ای با اغراض، فرصت‌جویی یا حتی طمع‌ورزی مترصد حادثه‌ها و سانحه‌های دردناکند تا با قیود ثبوت، انگشتی به چشمان مدیریت شهری وارد کنند و با قاطری از بر چسب‌ها و تهمت‌ها بر این تنور بدمدند که دیدید ما ز اول هم گفتیم! این‌هم مدیریت شهری از پس تهران تیره و تیره بعدیاردیف کردن اتهاماتی نظیر رانت و مدیریت ایدئولوژیک و نگاه سیاسی و حزبی، کارآمدی مجموعه‌ای بزرگ از نیروهای خدوم شهرداری را تاختله و تخریب کنند.

جوان

۲ مقاله

دکتر یعقوب توکلی

روزنامه جوان | شماره ۶۸۲۱ | ۲۲ محرم ۱۴۴۵

فرهنگ در سیطره مهندسان بی‌کارخانه!

رسام‌فابی، فارس

واقعیت این است که ما بسیاری از معضلات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه خود را می‌شناسیم و راه‌حل‌های آنها را هم می‌دانیم، ولی به دلیل کمبود یا ضعف اراده به نتیجه نمی‌رسیم. گاهی هم اراده می‌کنیم، ولی در اثر فقدان مدیریت و نابسامانی در انجام امور به نتیجه نمی‌رسیم. در برخی از موارد هم برای حل مشکلات کشور از شیوه‌های معمول و متداول مدیریتی کشورهای مشابه خود پیروی می‌کنیم اما در زمان توسعه‌های غرب‌گرا از خشکاند کیهان ادامه داده است. سپردن کارهای فرهنگی به مهندسان بازمانده از کارخانه است!

به نظر من این طور نیست که ندانیم چه باید کنیم، اما خود را برای تحقق آن اهداف مهیا نکرده‌ایم. ما در طول ۵۰ سال گذشته، همواره از راه‌حل‌های خارجی و بیگانه‌پسند استفاده کرده‌ایم. گاهی هم روشنفکران نسخه‌های ناقصی را به دست‌امان داده‌اند، در حالی که ما باید برای رسیدن به تعالی و زندگی بهتر مردم، از طریق اراده ملی، ایجاد عزم‌هنگانی، هماهنگی، وحدت و تئوری و عمل پیش برویم، البته این امر ایجاب هم‌راه با عزم جدی در جهت اجرای این اهداف باشد، زیرا اگر چنین عزمی شکل نگیرد، آن اهداف در کتاب‌ها، ذهن‌ها و برنامه‌ها باقی خواهند ماند و هرگز عملی نخواهند شد. الگوهای مدیریت کشورهای ششبه‌ای هم به هیچ‌جه نمی‌توانند ما را به اهداف بلندمدت‌مان برسانند و ارزش‌های متعالی انقلاب اسلامی را محقق سازند.

هم در انقلاب اسلامی و هم در دفاع مقدس و

هم در پیشرفت‌هایی که در بعضی از حوزه‌ها داشته‌ایم، ثابت شده است اگر عزم و اراده ملی با مدیریت جهادی و تلاش مؤمنانه و باهدف ارتقای جامعه ایمانی صورت بگیرد و مدیریت، ریاست بر مردم تعریف نشود و فعالیت‌ها تکلیف‌شریعی و ذخیره آخرت تلقی شوند، زمان و مکان محدودی نداشته باشند، می‌توان فاصله‌های طولانی و عقب‌ماندگی‌ای را که استعمار طی دهه‌های متوالی بر این کشور تحمیل کرده است، به سرعت برطرف کرد. متأسفانه ما در برخی زمینه‌ها برنامه‌نوشتم و طرح‌هایی را تهیه کردیم، ولی چون عزم و اراده کافی برای تحقق آنها وجود نداشت، در حد اجرای پروژه‌های ناقص یا یک‌اره شکل نگرفته باقی ماندند.

به گمان من چه در زمینه اقتصاد و چه در عرصه‌های مختلف فرهنگی، پروژه براندازی و شکلی آرام در جریان است، در نشست دوجانبه متولی سیاسی ما داشت. دستاوردهای آنها چیست

گزارش

سیاست هم زمینه‌های فراوانی وجود دارند. یک جبهه گسترده و بسیار فعال علیه انقلاب اسلامی در سطحی کلان تر، اندیشه شیعی شکل گرفته است. این جبهه ابزار و سربازان متنوعی را در عرصه رسانه، سینما، هنر، اقتصاد و فرهنگ در اختیار دارد. برخی از نهادهای چوَن از بودجه‌ها و امکانات دولتی استفاده می‌کنند، به نوعی فقط سعی می‌کنند این معارضه آشکار نشود اما واقعیت این است که در عمل، اسلام‌ستیزی و سوق‌وقتی جامعه به چالش‌های فکری ضداسلامی و ضدایمانی به شدت در جریان است. اینها زبان‌های مختلفی را هم به کار می‌گیرند، جمعی می‌خواهند جامعه را به سمت عبث‌گرایی و پهلپسیم پیش ببرند. عده‌ای به فکر ترویج و حاکمیت فمینیسم هستند یا می‌خواهند خدا را در شکل‌های مختلف به سخره بگیرند. هر چند زبان و سلاح اینها با یکدیگر متفاوتند، اما همه در یک جبهه قرار دارند، کارشان را هم بسیار آگاهانه و دقیق انجام می‌دهند.

سر و کار من با فضاهای آموزشی است و به ضرس قاطع می‌گویم که همفکران ما آن گونه که باید

و شاید تازش فرهنگی نمی‌کنند. بخش زیادی از عرصه‌های فرهنگی به تصرف دشمنان و مخالفان انقلاب اسلامی درآمده‌اند و برای جلوگیری از این فاجعه، از این سو هم آن گونه که باید، تلاشی صورت گرفته‌هایم که در بعضی از حوزه‌ها سوم و چهارم مورخان مخالف یا ضدانقلاب هم به صحنه آمده‌اند، اما در جبهه مورخان انقلاب اسلامی حقیقتاً چند نفر دارند. بار این مسئولیت را به خود می‌کنند؟ مصفاها بر اینکه آنها هم هم‌راز کشور مشغله و گرفتاری دارند. گاهی مجبورند هم درس بدهند، هم پژوهش کنند، هم بنویسند، هم برای انتشار محصولات فکری خود تلاش کنند. واقعیت این است که ما در این عرصه‌ها نیرو تربیت نکرده و نسل‌های بعدی را آموزش نداده و موجبات رشد آنها را فراهم نکرده‌ایم. مصفاها بر اینکه حوزه‌های مختلف زندگی ما دچار پراکندگی مدیریتی هستند و هر نهاد و سازمانی تلاش می‌کند مشکلات و ضعف‌های خود را فراقنتی کند. در حال حاضر دهها نهاد و مؤسسه دینی بوجه صرف می‌کنند، اما از هر کدام‌شان که بپرسید، هیچ یک مسئولیت‌وضعیت موجود تبلیغات دینی را نمی‌پذیرند.

رسانه و فرهنگ هم همین وضعیت را دارند. الان چند مرکز در ایران بوجه می‌گیرند و خود را متولی سیاسی ما می‌دانند. دستاوردهای آنها چیست

پایگاه

سرویس سیاسی ۸۸۶۹۸۴۳۹

چهارشنبه ۱۸ مرداد ۱۴۰۲ | ۲۲ محرم ۱۴۴۵

روزنامه جوان | شماره ۶۸۲۱ | ۲۲ محرم ۱۴۴۵

مدیریت فرهنگی رسمی عبور نمی‌کنند. مدیریت فرهنگی در ایران عقیم است و از دل آن اثر درخور توجهی بیرون نمی‌آید. حوزه‌هایی هم که امیدوی به آنها بود، زیر فشار حوزه‌های سیاسی خرد شده یا خود ساختار سیاسی پیدا کرده‌اند و در نتیجه امیدوی به آنها هم نیست. اصلی‌ترین فعالان حوزه فرهنگ انقلاب اسلامی دچار مشکلات فراوانی هستند، به همین دلیل باید تمام امیدمان را به نیروهای خودجوش معطوف کنیم. خوشبختانه این جریان در کشور ما اقتدر قدرتمند است که بتوان به آن امید داشت. اما مزرعه فرهنگ در کشور ما به هرس جدی نیاز دارد. ما در مازندران علفی داریم که وقتی به جان مزرعه‌ای می‌افتد، به هیچ گیاهی امکان رشد نمی‌دهد. از بین بردن آن هم کار دشواری است. از دور هم که مزرعه آفت‌زده را می‌بینید، خیلی هم سبز و خرم به نظر می‌رسد، ولی هیچ بذری در آن رشد نمی‌کند. مزرعه فرهنگ ما نیز گرفتار این علف شده است، لذا برای اینکه حرکت فرهنگ انقلاب اسلامی به مانهی ضرر بخورد نکند و پیشرفت کند، باید مزرعه فرهنگی را به شکل جدی و بدون تعارف و جین کنیم و موانع رشد فرهنگ دینی و انقلابی‌ای را که درون ساختار فرهنگی ما وجود دارند، به شکل جدی از سر راه برداریم.

ایاد نبریم که هجمه دشمن جدی و اساسی است. دچار این تصور باطل هم نشویم که خداوند قوانین خود را در خاطر کوتاهی‌های ما تغییر می‌دهد و اگر کوتاهی کردیم، از جای دیگری را گردن دیگران می‌اندازند. در حوزه تدوین تاریخ چند مؤسسه داریم که ادعایمی‌کنند دارند پژوهش تاریخی انجام می‌دهند. حاصل کارشان چیست؟ ما به لحاظ عزم و اراده عمومی، غلط عمل کرده‌ایم و باید خودمان را نقد کنیم که ساختار مدیریتی منسجمی را در این حوزه شکل نداده‌ایم. کسانی که در حال حاضر به شکل جدی در حوزه فرهنگ فعالیت می‌کنند، عموماً خارج از حوزه مدیریت فرهنگی کشور هستند. ما واقعاً در حوزه مسئولان نظام به ناامیدی رسیده‌ایم. خود بنده سال‌هاست برای یه ثمر رسانیدن برنامه‌ها و آثار سعی کرده‌ام راه‌های فردی پیدا کنیم، چون در حوزه حمایت مسئولان همواره به بن‌بست خود‌آمده و موانع فراوانی سر راه من قرار گرفته است و تلاش‌هاییم به نتیجه نرسیده‌اند، لذا به این نتیجه رسیده‌ام که به عنوان یک مسلمان انقلابی باید خودمان به مسئولیت‌های مان عمل کنیم و چندان منتظر مسئولان نامنیم.

در حوزه فرهنگ اشکال بزرگ ما این است که پست فرهنگی در ایران حکم چرخ زاپاس را دارد، یعنی وقتی پست‌های سیاسی و اقتصادی و کارخانه‌های فعال را به مدیران اصلی می‌دهند، به کسانی که این مناصب به آنها نرسیده و از کار‌خانه و وزارت محروم مانده‌اند، پست‌های ایمنده فرهنگی را می‌دهند. این افراد به جای اینکه بروند و اجر بچینند، طرح‌های فرهنگی را بر همان مبنای فکری اجرا می‌دهند و این ایده‌های کسی خطایی مرتکب شد، باید به خاطر احترام برای آموزش جوانان گذاشته‌ام و تلاش می‌کنم که تغییرات دینی را نمی‌پذیرند. رسانه و فرهنگ هم همین وضعیت را دارند. الان چند مرکز در ایران بوجه می‌گیرند و خود را متولی سیاسی ما می‌دانند. دستاوردهای آنها چیست

قایلیاف در دیدار همتای ویتنامی خود عنوان کرد

«دیپلماسی پارلمانی» ابزار تقویت روابط منطقه‌ای و بین‌المللی

دکتر قایلیاف در ادامه با ابراز امیدواری از اینکه این سفر باعث تعمیق روابط میان دو کشور در حوزه‌های مختلف خواهد شد، اظهار داشت: امروز با کنترل بیماری کرونا، باید مجدداً در جهت توسعه روابط حرکت کرد.

رئیس نهاد قانونگذاری کشورمان اضافه کرد: معتقدیم این نشست فرصتی را فراهم می‌کند تا دیپلماسی پارلمانی میان دو کشور تبدیل به ابزاری برای تقویت روابط دوجانبه منطقه‌ای و بین‌المللی شود و رویه مثبتی در توسعه روابط تجاری و اقتصادی شکل دهد.

دکتر قایلیاف در ادامه با اشاره به دغدغه‌های مشترک دو کشور گفت: صدور روادید، تسهیل موضوعات گمرکی، فعالیت کمیته‌های بانکی و برقراری پرواز مستقیم تهران – هانوی می‌تواند به صورت عملی به توسعه روابط کمک کند. از آنجا که ویتنام نیز تجربه تحریم را داشته است و سختی‌های خارجی خود، توجه ویژه به حوزه آسیای شرقی ایران در تحریم ظالمانه امریکا قرار دارد، از این رو در جریان کمیته‌های بانکی باید بتوانیم اشکالات موجود را با همکاری برطرف کنیم.

گزیده‌خبر

نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس:

حضور ارتش و سپاه در خلیج فارس حافظ تمامیت جغرافیای دریایی ایران است

با حضور مقتدرانه ارتش و سپاه در خلیج فارس و دریای عمان از تمامیت جغرافیای دریایی کشورمان به خوبی حفاظت و حراست شده و هرگونه تحرکی مورد رصد این عزیزان است. سپه‌یار حدیدی، نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس در گفت‌وگو با

خانم‌ملت با اشاره به دیدار فرمانده، کارکنان و خانواده‌های ناو گروه ۸۶ نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی با رهبر معظم انقلاب و قیاس نیروی دریایی ارتش ایران در زمان پهلوی و قاجار و پس از انقلاب اسلامی توسط مقام معظم رهبری گفت: قدرت نظامی و دفاعی جمهوری اسلامی ایران با قبل از انقلاب بسیار متفاوت است.

مهم‌ترین مؤلفه مبین این موضوع این است که قبل از انقلاب تمام امکانات نیروهای نظامی وابسته به غرب بود اما امروز کاملاً به صورت خودکفاست و هیچ‌گونه وابستگی‌ای نداریم و قدرت دفاعی جمهوری اسلامی ایران وابسته به این ویژگی مهم است.

نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی با اشاره به فرمایش مقام معظم رهبری که «حضور نظامی ایران در مناطق دوردست دریایی و اقیانوس‌های آرام و اطلس را حضوری امنیت‌ساز خواندند»، عنوان کرد: هر چقدر قدرت نیروی دریایی ما بیشتر شود، به همان میزان قدرت ژئوپلیتیکی ما هم بیشتر خواهد شد. قانونی در حوزه دریاها وجود دارد که هر کشوری متناسب با توان و تکنولوژی خود می‌تواند از دریاها بهره‌بردار ی کند. بخشی از دریا‌های جهان هم تحت عنوان میراث بشریت است که هر کشوری متناسب با قدرت و توان خود می‌تواند در آنها حضور پیدا کند. کشورهای قدرتمند در این زمینه باهم رقابت دارند و کشورهای کمتر توسعه‌یافته یا در حال توسعه که چنین تکنولوژی‌ای ندارند، بهره‌ای از آن ندارند.

وی با تأکید بر اینکه این تکنولوژی فقط در اختیار چند کشور است، گفت: خوشبختانه نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران امروز با توان خود و ایمان به اینکه می‌تواند در نقاط دوردست و تمام آب‌های آزاد جهان حضور استراتژیک داشته باشد، به این توفیق دست یافته و توفیقی بسیار بزرگ و امنیت‌ساز برای ماست؛ زیرا دریای خلیج فارس امروز کانون توجهات تمام قدرت‌های جهان و بخش عمده‌ای از این دریا از نظر جغرافیای امنیت و انرژی در اختیار جمهوری اسلامی ایران است.

نماینده مردم قهرشیرین، سرپل ذهاب و گیلانغرب در مجلس یازدهم ادامه داد: هم قدرت ما قدرت و توان دریایی بیشتری داشته باشیم، به همان میزان امنیت هم برای منطقه و برای کشورهای منطقه ایجاد می‌کنیم، بنابراین از این جبه خوشبختانه با حضور مقتدرانه ارتش و سپاه جمهوری اسلامی ایران در خلیج فارس و دریای عمان از تمامیت جغرافیای دریایی ما به خوبی حفاظت و حراست می‌شود و هر گونه تحرکی در همین دریا‌هایی که در حوزه دریایی ماست، مورد رصد این عزیزان است.

حدیدی تأکید کرد: بحث دیگر و فراتر از این، تکنولوژی است که باید

این کشورها در اختیار داشته باشند تا بتوانند در نقاط دوردست و اقیانوس‌ها حضور پیدا کنند. در گذشته ما چنین امکاناتی نداشتیم، اما امروز خوشبختانه به این توفیق دست پیدا کردیم.

مشاور فرمانده کل قوا در امور ارتش:

دشمن می‌خواست با تطهیر بهلوی تجزیه‌طلبان و منافقین تمامیت ارضی ایران را خدشه‌دار کند

بزرگ‌ترین دستاورد ما تمامیت ارضی ایران است که دشمنان می‌خواستند با تطهیر خاندان پهلوی، تجزیه‌طلبان و منافقین آن را خدشه‌دار کنند. به گزارش ایسنا، امیر سرتیپ امیر حاتمى، مشاور فرمانده کل قوا در امور ارتش صبح دیروز در مراسم گرامیداشت

روز خبرنگار در سازمان عقیدتی - سیاسی ارتش با تقدیر از فعالان رسانه‌ای اظهار کرد: حادثه عاشورا ابعاد مختلفی دارند، ولی یقیناً دو بعد برجسته دارد. اولین اتفاق، شهادت امام حسین(ع) و یاران‌شان و هدف از این اتفاق، شروع استقامت و ایستادگی می‌افتند. متأسفانه این یک واقعیت جدی است که در همین دلیل هم روی

و جین حوزه فرهنگ اصرار دارم و مطمئتم این کار توسط صبیح دولتی صورت نخواهد گرفت، زیرا دولت‌ها مشوق نیروهای هستند که تلقی همان مبنای فکری اجرا می‌دهند و این ایده‌های کسی خطایی مرتکب شد، باید به خاطر احترام برای آموزش جوانان گذاشته‌ام و تلاش می‌کنم که تغییرات دینی را نمی‌پذیرند.

رئیس نهاد قانونگذاری کشورمان اضافه کرد: معتقدیم این نشست فرصتی را فراهم می‌کند تا دیپلماسی پارلمانی میان دو کشور تبدیل به ابزاری برای تقویت روابط دوجانبه منطقه‌ای و بین‌المللی شود و رویه مثبتی در توسعه روابط تجاری و اقتصادی شکل دهد.

دکتر قایلیاف در ادامه با اشاره به دغدغه‌های مشترک دو کشور گفت: صدور روادید، تسهیل موضوعات گمرکی، فعالیت کمیته‌های بانکی و برقراری پرواز مستقیم تهران – هانوی می‌تواند به صورت عملی به توسعه روابط کمک کند. از آنجا که ویتنام نیز تجربه تحریم را داشته است و سختی‌های خارجی خود، توجه ویژه به حوزه آسیای شرقی ایران در تحریم ظالمانه امریکا قرار دارد، از این رو در جریان کمیته‌های بانکی باید بتوانیم اشکالات موجود را با همکاری برطرف کنیم.

روزنامه همشهری در یادداشت دیروز خود به بهانه وقوع برخی حوادث تلخ در شهر تهران طی چند روز گذشته از جمله زلزله ساختمانی در منطقه

خلازیر نوشت: در میانه این سختی‌ها، جنس دیگری از دشواری‌ها و آزارها رخ نموده است. مدیریت فعلی شهر تهران (شهرداری و شورای شهر) از پس ماه‌ها تلاش و اقدام، به فصولی تازه از عملیات روانی فرآخوانده شده است تا در توفانی از لایه‌های سنگین جنگ‌شناختی، اماج حملات بی‌دردی رسانه‌ای و تبلیغی قرار گیرد تا احتمالاً به دنبال آن برای پیمودن ادامه راه، به تلاطم، تزلزل و تردید دچار شود. نویسنده اضافه کرده است: به آنکه معتقد باشیم همه نقد‌ها علیه شهرداری تهران مشمول عملیات بهانه‌جویانه رسانه‌ای است، نه‌ا‌هرگز که قطعاً نقد‌های مسلحانه و دلسوزانه‌ای وجود دارد که به دنبال ترمیم نقص‌ها و جبران قصور‌هاست، ولی نمی‌توان آن‌کرد کار بخشی از نقد‌ها جز از منظر عملیات روانی قابل تحلیل و تفسیر نیست؛ نقد‌هایی که از پس هر حادثه، به تندی و تلخی به آسمان رسانه برمی‌خیزد و همچون دودی سیاه و سیوزان، نگاه ناظران را نسبت به حقایق و زحمات، منحرف می‌سازد. گویی عده‌ای با اغراض، فرصت‌جویی یا حتی طمع‌ورزی مترصد حادثه‌ها و سانحه‌های دردناکند تا با قیود ثبوت، انگشتی به چشمان مدیریت شهری وارد کنند و با قاطری از بر چسب‌ها و تهمت‌ها بر این تنور بدمدند که دیدید ما ز اول هم گفتیم! این‌هم مدیریت شهری از پس تهران تیره و تیره بعدیاردیف کردن اتهاماتی نظیر رانت و مدیریت ایدئولوژیک و نگاه سیاسی و حزبی، کارآمدی مجموعه‌ای بزرگ از نیروهای خدوم شهرداری را تاختله و تخریب کنند.

روزنامه جام‌جم به بهانه وقوع برخی حوادث تلخ در شهر تهران طی چند روز گذشته از جمله زلزله ساختمانی در منطقه خلازیر نوشت: در میانه این سختی‌ها، جنس دیگری از دشواری‌ها و آزارها رخ نموده است. مدیریت فعلی شهر تهران (شهرداری و شورای شهر) از پس ماه‌ها تلاش و اقدام، به فصولی تازه از عملیات روانی فرآخوانده شده است تا در توفانی از لایه‌های سنگین جنگ‌شناختی، اماج حملات بی‌دردی رسانه‌ای و تبلیغی قرار گیرد تا احتمالاً به دنبال آن برای پیمودن ادامه راه، به تلاطم، تزلزل و تردید دچار شود. نویسنده اضافه کرده است: به آنکه معتقد باشیم همه نقد‌ها علیه شهرداری تهران مشمول عملیات بهانه‌جویانه رسانه‌ای است، نه‌ا‌هرگز که قطعاً نقد‌های مسلحانه و دلسوزانه‌ای وجود دارد که به دنبال ترمیم نقص‌ها و جبران قصور‌هاست، ولی نمی‌توان آن‌کرد کار بخشی از نقد‌ها جز از منظر عملیات روانی قابل تحلیل و تفسیر نیست؛ نقد‌هایی که از پس هر حادثه، به تندی و تلخی به آسمان رسانه برمی‌خیزد و همچون دودی سیاه و سیوزان، نگاه ناظران را نسبت به حقایق و زحمات، منحرف می‌سازد. گویی عده‌ای با اغراض، فرصت‌جویی یا حتی طمع‌ورزی مترصد حادثه‌ها و سانحه‌های دردناکند تا با قیود ثبوت، انگشتی به چشمان مدیریت شهری وارد کنند و با قاطری از بر چسب‌ها و تهمت‌ها بر این تنور بدمدند که دیدید ما ز اول هم گفتیم! این‌هم مدیریت شهری از پس تهران تیره و تیره بعدیاردیف کردن اتهاماتی نظیر رانت و مدیریت ایدئولوژیک و نگاه سیاسی و حزبی، کارآمدی مجموعه‌ای بزرگ از نیروهای خدوم شهرداری را تاختله و تخریب کنند.

روزنامه همشهری در یادداشت دیروز خود به بهانه وقوع برخی حوادث تلخ در شهر تهران طی چند روز گذشته از جمله زلزله ساختمانی در منطقه خلازیر نوشت: در میانه این سختی‌ها، جنس دیگری از دشواری‌ها و آزارها رخ نموده است. مدیریت فعلی شهر تهران (شهرداری و شورای شهر) از پس ماه‌ها تلاش و اقدام، به فصولی تازه از عملیات روانی فرآخوانده شده است تا در توفانی از لایه‌های سنگین جنگ‌شناختی، اماج حملات بی‌دردی رسانه‌ای و تبلیغی قرار گیرد تا احتمالاً به دنبال آن برای پیمودن ادامه راه، به تلاطم، تزلزل و تردید دچار شود. نویسنده اضافه کرده است: به آنکه معتقد باشیم همه نقد‌ها علیه شهرداری تهران مشمول عملیات بهانه‌جویانه رسانه‌ای است، نه‌ا‌هرگز که قطعاً نقد‌های مسلحانه و دلسوزانه‌ای وجود دارد که به دنبال ترمیم نقص‌ها و جبران قصور‌هاست، ولی نمی‌توان آن‌کرد کار بخشی از نقد‌ها جز از منظر عملیات روانی قابل تحلیل و تفسیر نیست؛ نقد‌هایی که از پس هر حادثه، به تندی و تلخی به آسمان رسانه برمی‌خیزد و همچون دودی سیاه و سیوزان، نگاه ناظران را نسبت به حقایق و زحمات، منحرف می‌سازد. گویی عده‌ای با اغراض، فرصت‌جویی یا حتی طمع‌ورزی مترصد حادثه‌ها و سانحه‌های دردناکند تا با قیود ثبوت، انگشتی به چشمان مدیریت شهری وارد کنند و با قاطری از بر چسب‌ها و تهمت‌ها بر این تنور بدمدند که دیدید ما ز اول هم گفتیم! این‌هم مدیریت شهری از پس تهران تیره و تیره بعدیاردیف کردن اتهاماتی نظیر رانت و مدیریت ایدئولوژیک و نگاه سیاسی و حزبی، کارآمدی مجموعه‌ای بزرگ از نیروهای خدوم شهرداری را تاختله و تخریب کنند.

روزنامه جام‌جم به بهانه وقوع برخی حوادث تلخ در شهر تهران طی چند روز گذشته از جمله زلزله ساختمانی در منطقه خلازیر نوشت: در میانه این سختی‌ها، جنس دیگری از دشواری‌ها و آزارها رخ نموده است. مدیریت فعلی شهر تهران (شهرداری و شورای شهر) از پس ماه‌ها تلاش و اقدام، به فصولی تازه از عملیات روانی فرآخوانده شده است تا در توفانی از لایه‌های سنگین جنگ‌شناختی، اماج حملات بی‌دردی رسانه‌ای و تبلیغی قرار گیرد تا احتمالاً به دنبال آن برای پیمودن ادامه راه، به تلاطم، تزلزل و تردید دچار شود. نویسنده اضافه کرده است: به آنکه معتقد باشیم همه نقد‌ها علیه شهرداری تهران مشمول عملیات بهانه‌جویانه رسانه‌ای است، نه‌ا‌هرگز که قطعاً نقد‌های مسلحانه و دلسوزانه‌ای وجود دارد که به دنبال ترمیم نقص‌ها و جبران قصور‌هاست، ولی نمی‌توان آن‌کرد کار بخشی از نقد‌ها جز از منظر عملیات روانی قابل تحلیل و تفسیر نیست؛ نقد‌هایی که از پس هر حادثه، به تندی و تلخی به آسمان رسانه برمی‌خیزد و همچون دودی سیاه و سیوزان، نگاه ناظران را نسبت به حقایق و زحمات، منحرف می‌سازد. گویی عده‌ای با اغراض، فرصت‌جویی یا حتی طمع‌ورزی مترصد حادثه‌ها و سانحه‌های دردناکند تا با قیود ثبوت، انگشتی به چشمان مدیریت شهری وارد کنند و با قاطری از بر چسب‌ها و تهمت‌ها بر این تنور بدمدند که دیدید ما ز اول هم گفتیم! این‌هم مدیریت شهری از پس تهران تیره و تیره بعدیاردیف کردن اتهاماتی نظیر رانت و مدیریت ایدئولوژیک و نگاه سیاسی و حزبی، کارآمدی مجموعه‌ای بزرگ از نیروهای خدوم شهرداری را تاختله و تخریب کنند.